

Sygn. akt II Ca 8/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Stanisław Łęgosz
----------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 12 października 2016 roku, sygn. akt I C 343/16

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 8/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 października 2016 roku w sprawie I C 343/16 Sąd Rejonowy w Bełchatowie oddalił powództwo (...) Spółka Akcyjna w W. przeciwko A. R. o zapłatę kwoty 117,62 zł z tytułu raty składki ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz kwoty 10,29 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

A. R. zawarła z (...) S.A. umowę ubezpieczenia OC samochodu M. (...) nr rej. (...) na okres od 25-01-2015 r. do 24-01-2016 r. We wniosku o zawarcie umowy i w polisie wskazano, że składka wynosi 744 zł, w tym OC - 566 zł i jest płatna jednorazowo w terminie do 27-01-2015 r. Dnia 21-09-2015 r. pojazd M. (...) nr rej. (...) został przyjęty do demontażu.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Powód wywodzi roszczenie z art. 805 § 1 KC, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z dniem wydania zaświadczenia o demontażu pojazdu umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ulega rozwiązaniu (art. 33 pkt 9 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz.U.2013.392 j.t. z dnia 2013.03.26).

W przedmiotowej sprawie powód dochodzi zapłaty raty składki wynoszącej 117,62 zł. Z przedłożonych przez niego dokumentów w postaci wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia i polisy wynika jednakże, że składka była płatna jednorazowo w terminie do 27-01-2015 r., a nie w ratach. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, iż składka została rozłożona na raty. Przy tym niewątpliwie umowa ubezpieczenia uległa wcześniejszemu (niż po upływie okresu, na jaki została zawarta) rozwiązaniu z powodu demontażu pojazdu. W tym kontekście wiarygodnie jest twierdzenie pozwanej o otrzymaniu w grudniu 2015 r. zwrotu części składki za okres po demontażu pojazdu.

Uwzględniając powyższe ustalenia nie można w ocenie Sądu uznać żądania zapłaty raty składki w kwocie 117,62 zł za zasadne, w związku z tym powództwo podlegało oddaleniu.

Od powyższego wyroku apelację złożyła powódka zarzucając Sądowi:

1. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 217 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie twierdzeń strony pozwanej zawartych w piśmie procesowym z dnia 13.09.2016 r. oraz nie wskazanie przyczyn ich nieuwzględnienia, podczas gdy przytoczone przez pozwanego we wskazanym piśmie twierdzenia miały zasadnicze znaczenie przy zastosowaniu przez Sąd norm prawa materialnego, tj. art. 33 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, którego wykładnia przy uwzględnieniu twierdzeń powoda zawartych we wskazanym piśmie prowadziłyby do dokonania wykładni prowadzącej do uznania, iż powód wyliczył kwotę należnej składki biorąc pod uwagę fakt demontażu pojazdu objętego ochroną ubezpieczeniową, a co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy, tj. do naruszenia art. 386 § 4 k.p.c., co miało istotny wpływ na wynik sprawy;

2. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niezawarcie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których sąd nie uwzględnił przy rozstrzygnięciu twierdzeń strony pozwanej zawartych w piśmie procesowym powoda z dnia 13.09.2016 r.;

3. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 230 k.p.c. rozpoznania materiału dowodowego z pominięciem okoliczności na które powód wskazywał w piśmie procesowym z dnia 13.09.2016 r.

Wskazując na powyższe zarzuty wnosila o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za I instancję i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona. Podstawą oddalenia powództwa było przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji, że składka została uiszczona przez pozwaną jednorazową kwotą - zgodnie z wnioskiem o zawarcie umowy, a nadto ustalenie, że wobec demontażu pojazdu, składki przypadające za okres po demontażu została jej zwrócona.

W tym stanie rzeczy trafne jest stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż nie można mówić, by pozwana zalegała z zapłatą składki. Oczywistym jest bowiem, że nie można mówić o zaległości pozwanej w zapłacie składki, skoro została jej zwrócona zapłacona przez nią składka, obejmująca okres czasu od demontażu samochodu do końca okresu, na jaki zostało zawarte ubezpieczenie.

Zgłoszone w apelacji zarzuty odnoszące się do pominięcia przez Sąd twierdzeń powódki zawartych w piśmie z 13 września 2016 roku, zawierającym przedstawienie sposobu obliczenia należności, nie mogą podważać trafności rozstrzygnięcia Sądu.

Dlatego też apelacja podlegała oddaleniu - art. 385 kpc.